

Naturalforpleining. (Afbrydelse.) : Ja, jeg kan ikke føre nogen Samtale med de ærede Medlemmer.

Formanden: Jeg skal anmode de ærede Medlemmer om, ikke for høit at føre privat Samtale.

B. Christensen: Der er faldet Anthyninger om, at jeg muligens i Overielse skulde have stillet Ideen om en parlamentarisk Commission til Overveielse i dette Thing. Jeg vil tilbagevise denne Bebreidelse, isald den er gjort og er meent, dermed, at jeg kan forsikre, at det omtrent fra det første Dieblif, da jeg kom ind igjen i dette Thing, har foresvævet mig, at der vilde være god Opfordring for Folkethinget, netop under den Forfatning, der er kommen tilstede ved vor nye Grundlov, til i det Hele og Store at tage vor Udvikling under Overveielse, og det er ikke individuelt, det er ikke alene efter Overveielse hos mig selv, at jeg er kommen til den Overbeviisning, at Diebliffet og Anledningen til at prøve en saadan Commission netop er givne ved den Lov, der her foreligger. Man maa vistnok tilstaae, at jeg heller ikke enten har angrebet denne Sag med særdeles Skarphed eller lagt an paa ligesom at bevæge Thinget til at overile sig med sin Beslutning. Jeg troer at kunne sige med nogen Rimelighed, at dersom jeg havde foreslået et selvstændigt Forslag om, at Thinget skulde nedsætte en saadan Commission, saa er der nogen Sandsynlighed for, at der maastee allerede nu vilde have været en Fleerhed derfor; men jeg har ikke villet gjøre det, fordi jeg anseer en saadan Commission og den Rettighed, der er os bevaret i Grundloven til at nedsætte saadanne, for at være af overmaade stor Betydning og af en saadan Bestaafenhed, at den ikke lettelig tør tages i Brug, uden at Gjenstandens Vigtighed og Bestaafenhed gjør det forklarligt ogsaa for Oververdenen, og jeg vil tilføie — og dette er for mig en Hovedbetragtning — uden at den store Fleerhed i Thinget har besluttet dens Nedsættelse med et saadant Alvor, at man kan regne paa, at Gjennemførelsen af dens Virksomhed vil skee — om jeg maa bruge dette Udtryk — med den Verniville, den Enig-

hed og Fasthed, der alene vil være istand til at bringe de Resultater tilstede, som jeg lover mig deraf. Disse Resultater ere i Sandhed ikke blot Besparelser; det gjælder ikke alene det Spørgsmaal, hvorvidt de 18,000 Rigsdalers Besparelse, som den ærede Finantsminister tilføier os, skulde kunne forhøies med enkelte Tusinder, men jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at denne Sags Forbindelse med alle de øvrige Lønningsspørgsmaal, der vilde blive os forelagte, er af en saadan Natur, at der endnu mere, i alt Fald ligesaa meget som med Hensyn til Besparelserne, bør sees paa, hvorvidt vi ved Bestemmelser om dem kunne med en særdeles Kraft og Virksomhed gribe ind i det Bestaaende i Retning af at befrie os for Omkost, for de mange Hindringer for vore Kræfters frie Udvikling, og derved vinde en vigtig Befordring af den Selvforsyelse, som den ærede Minister har meent saa overordentlig meget var blevet fremmet netop af den seneste Regjering, men som jeg maa tilstaae, at jeg, med al Anerkjendelse af Ministerens og hans Collegas Villie, troer er noget nær ved at være en Illusion eller i det Mindste er meget nær ved at mangle praktisk den Betydning, man maastee har tilfattet og ventet sig deraf. Jeg vil oplyse denne Tanke — thi det er ikke Stebet her at gaae ind paa vidtløftige Udviklinger — blot ved at henvise til, at det her maa indrømmes, at Spørgsmaalet om Ministeriernes Lønningsforhold og til Exempel det specielle Spørgsmaal om Departementsdirecteurer eller Iffe-Departementsdirecteurer er anerkjendt til en vis Grad at afhænge af f. Ex. det Spørgsmaal: Vil man fjerne Amtmandsinstitutet eller ikke. Allerede dette viser, i hvilken Forbindelse alle disse Lønningslove staae til hinanden; men det er tillige af en anden Betydning, naar man seer hen til, at næsten alle de Bevægelser i Retning af Selvforsyelse, hvortil den høitæredede Minister har sigtet, efter min Opfattelse i Gjærningen, i Sandhed næsten strander, i alt Fald lammes betydeligt derved, at de samles ligesom i dette Amtmandsinstitut, i disse Amtmænd, der ere ikke blot Medlemmer af Overcommunalbestyrelserne, ikke blot Formænd i dem, men tillige de, der forebrage Sagerne der, og efter, ifølge dette Foredrag, at